

Angrepp på Italien punkt nr 1 på Sovjets lista.

Chefredaktören för den starkt radikala, amerikanska tidningen PM, Ralph Ingersoll, lämnar i sin nyligen utkomna bok "Covering all front" en rad upplysningar, som om man ser dem i ljuset av de senaste dagarnas händelser i Nordafrika i särskilt hög grad väcker intresse. Kort efter tysk-ryska krigets utbrott lämnade Ingersoll sin redaktion i Newyork, flög över Stilla havet till Singapore, som då ännu var brittiskt, och fortsatte sedan via Kina och Mongoliet till Moskva. De för ryssarna mycket kritiska höstmånaderna förra året tillbringade han i Moskva, och det förefaller som om han bland utrikeskorrespondenterna gentemot Kreml intagit den ställning, som i handelsfördragen brukar betecknas som mest-gynnad nation.

Ingersoll diskuterar ganska ingående de ryska förslagen till västdemokratierna om upprättande av en andra front. Den ryska uppfattningen skulle gå ut på, att det gäller för britterna och amerikanerna att rikta ett slag mot axelns svagaste punkt enligt principen om att en kedja aldrig är starkare än dess svagaste länk. Enligt sovjetregeringens mening utgör Italien det lämpligaste målet för ett kraftigt allierat angrepp. Det förutsätter, att de allierade först driva ut axelstyrkorna ur Afrika för att sedan rikta mera direkta angrepp mot Apenninska halvön. Som andra punkt på sovjetregeringens önskelista skulle enligt Ingersoll stå kraftiga angrepp mot Japan. Han tillägger emellertid, att något sådant aldrig officiellt utsades i Moskva, där man var angelägen om att bevara skenet av neutralitet i förhållandet till japanerna.

Vad Sovjet anser om en brittisk invasion i Norge. — Sverige skulle förvandlas till allierad. — Längst ned på Sovjets önskelista står invasion i Frankrike. — Partisanerkriget väntas bli besvärligt i vinter.

Näst sista punkt på den ryska listan är en invasion på Balkan, förmodligen med utnyttjande av de mycket kaotiska förhållandena i Serbien, Kroatien, Montenegro och Albanien. Man torde för övrigt inte glömma, att general Drasja Mihailovitj i våras riktade en liknande vädjan till de allierade.

Nederst på listan står emellertid den ivrigt diskuterade invasionen i Frankrike. Ryssarna äro enligt Ingersoll väl medvetna om de ofantliga svårigheter, som äro förknippade med ett sådant företag, och de äro icke heller blinda för de betydande fördelar tyskarna skulle få här, där de med lätthet kunna kasta fram förstärkningar och material.

Den offensiv, som britterna för närvarande igångsatt i Egypten, synes icke lämna något övrigt att önska i fråga om storleksordningen. Det talas om att en miljon man stå till general Alexanders förfogande; han har ett till numerären överlägset flyg, och hans artilleri har spelat upp med förvånande styrka. Överraskningar kunna också tänkas uppstå genom en framryckning från Tsad-kolonien, där 150.000 Gaullister jämte amerikaner i okänt antal för närvarande stå. Times döljer icke, att britterna fästa

General Alexander, som har ansvaret för den allierade offensiven i Egypten.

Om britterna skulle lyckas köra axeltrupperna tillbaka eller under vinterns lopp kanske rentav ur Afrika, blir säkerligen nästa etapp i Medelhavskriget direkta angrepp mot den italienska halvön. En förkänning av vad som komma kan ha italienarna redan fått genom de senaste nätternas häftiga bombardemang av norditalienska städer.

Det förefaller sålunda som om britterna för närvarande synas följa vad Ingersoll påstår vara de sovjetryska förslagen i fråga om en andra front. Nära allt kommer omkring, är kanske uppgifterna om misstämning mellan Sovjetunionen och dess bundsförvanter icke helt grundade. Det kan åtminstone tänkas, att ryssar och briter satt upp ett annat ansikte än det verkliga mot världen.

När nyligen Stalin tog till orda i en intervju, förklarade han med sin mullran-

Stiftelsen rysk-ukrainsk historia 2014

Som tredje punkt på listan står enligt Stiftelsen rysk-ukrainsk historia 2014. Fördelen härav skulle bl. a. bli den, att Sverige "förvandlades från en potentiell fiende till en allierad". I detta sammanhang påpekar han permittentresorna och materialtransporterna genom vårt land. Han tycks underförstå, att en brittisk landstigning på norska kusten automatiskt skulle medföra tysk-svensk spänning.

stora förhoppningar vid den igångsatta offensiven. Om den lyckas, kommer den att påskynda krigets slut, menar tidningen, som emellertid försiktigtvis tillägger, att ett misslyckande visserligen skulle förlänga kriget men ingenting ändra ifråga om slutresultatet, ty genom det heroiska ryska motståndet te sig de allierades utsikter även i ett sådant fall tämligen ljusa.

Intervju, förklarade han med, som man kan se de bas, att den allierade hjälpen hittills icke varit tillräcklig eller i proportion till ryssarnas ansträngningar och offer. Den engelska pressen svarade ganska irriterat och bad Stalin att upphöra med sin kvetulans. Då dessa replikväxlingar ägde rum, hyste nog en eller annan baktanken, att de voro väl ostentativa för att vara riktiga. Om läget verkligen varit så allvarligt, skulle man säkerligen icke offentligt talat därom. Man måste nämligen ihågkomma, att både Sovjetunionen och Storbritannien befinna sig i så farofylla lägen, att de icke ha råd att av ideologiska skäl spela om varandras existens. Numera gäller den militära nödvändighetens järnhårda lagar, och frågan om kapitalist eller kommunist är numera säkerligen en fråga, som ställts på framtiden. Ännu så länge gäller intressegemenskap mellan Sovjet och dess bundsförvanter att söka slå motståndarna och överleva kriget. När de frågorna väl äro lösta, finnes intressegemenskapen inte längre, och man har ett helt nytt läge.

Det finnes nog ingen anledning att tro annat än att ett militärt samspel mellan Sovjet och dess bundsförvanter verkligen äger rum. Man ser det bland annat på den energi, med vilken amerikanerna ägna sig åt japanerna. Där uppfylles punkt nummer två på den sovjetryska önskelistan.

Men hur skall man då förklara det mycket stora intresset till förenta staterna och i vilket han påyrkar snabbt öppnande av en andra front i Europa? Talets färgrikedom och starka ord ger emellertid anledning till misstanken, att det varit avsett huvudsakligen till inre konsumtion och syftar till att sporra amerikanska folkets krigsansträngningar. Det gör man som bekant bäst genom att framhålla hur duktiga andra äro.

För Sovjetunionens del kommer med all säkerhet den brittiska offensiven i Egypten att betyda ett visst andrum. Med eller utan Stalingrads fall kommer ryska fronten inom kort att helt stelna. Denna konglomerering påskyndas naturligtvis av händelserna i Egypten.

På tyskt håll döljer man inte sina farhågor för att den kommande vintern i ännu högre grad än förra årets kommer att gå i partisankrigets tecken. Man känner till att ryssarna träffat förberedelser för att skärpa partisanernas verksamhet. Förhållandena i de av tyskarna i sommar nyockuperade områdena äro särskilt lämpade för guerillastrider. Man har heller icke haft tid att rensa upp de sto-

terpresidenten.

punkt nr. 1 på Sovjets lista.

i Frankrike. — Par-
et väntas bli be-
i vinter.

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie. 2014

a stäppområdena och man vet egentligen
icke vad de innehåller.

För närvarande är partisankriget så
pass besvärligt, att av fyra soldater mäs-
te en insätts för att hålla ögonen på
partisanerna. Av ungerska arméns 180.000
man i fält, ha 80.000 insatfs mot partisa-
nerna, men samma proportion gäller inte
för tyskarna, italienarna och rumänerna.

För rätt många år sedan siade kapten
Liddel Hart om att kommande krig
skulle kännetecknas av guerillastrider i
en utsträckning som aldrig förr. På den
punkten har han till fullo blivit sann-
spådd.

Gunnar Müllern.

o
n
n
ä
a
es
ka
et
in
yr-
t i
ka
an-
gen
att
an-